

7. 5 Οκτωβρίου 1832.

ΕΤΟΣ Α.

ΤΕΤΑΡΤΗ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟ ΜΗΣ.

Ετήσια, Φοίνικας 36.

Εξαμηνιαία. . . 18.

Τριμηνιαία. . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 40. ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΣΕΒ. ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΑΥΛΑΣ

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ υπέρλαμπρα δείγματα τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυσχερῶν ἀδιελειπτου καὶ ἀπαρδειγματίστου εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμενείας τῆς σεβαστῆς Συμμαχίας, τόσον ὡς πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἀρχάς, ὅθεν αὕτη ἐκινήθη, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα, τὰ ἡπύα ἐφερεν, ἐξάρρουν πρὸ χειρὸς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐναποθέσῃ ὁμοφώνως τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀνακτοῦς τῆς εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπαύσαν νὰ ἐκδημιλεύωσι πρὸς αὐτὴν χάριτας.

Ομόθυγοι ἀνευφημίαι ἀντήχησαν εἰς ὅλον τοῦ ἔθνους τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν στιγμὴν ἐφανερώθη, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἤλθισαν νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν πρὸς αὐτὰς ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀποκαταστήσασιν βασιλεῖον τὸν τόπον αὐτόν, καὶ ἐμπιστευθεῖσαι τὸ σκῆπτρον εἰς τὸν δεύτερον Σεπτὸν Ὑῖον τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὑπὸ τῷ ὀνόματι, Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐσχάτος εὐτυχὴς προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων, καὶ ἡ ἐξασφάλις τῶν χρηματικῶν πόρων, ἀποδεικνύουσιν ἐπίσης ἐναργῶς, ὅτι ἡ εὐδαιμονία τοῦ τόπου τούτου εἶναι ἀντικείμενον τῶν ἐνθέρμων προσπαθειῶν τῶν Σεβαστῶν Προσφύγων του.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις, διερμηνεύς πιστὸς τῶν αἰσθημάτων ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τολμᾷ διὰ τῆς ταπεινῆς τῆς ταύτης ἀναφορᾶς νὰ τὰ διαδηλώσῃ πρὸς τοὺς Ὑψηλοὺς θρόνους, τοὺς ὁποῖους περιστοιχοῦσιν αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι ἐνός λαοῦ, ὅστις εὐρὺν παραμυθίαν εἰς τὰ πολυετῆ παθήματά του, θέλει μεταδώσει εἰς γενεὰς γενεῶν τὴν ὀρεилоμένην πρὸς τοὺς εὐεργέτας τοῦ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Αὐγούστου (2 Σεπτεμβρίου) 1832.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΜΗΟΤΣΑΡΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 512.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἔκτ Διοικητὰς, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Διὰ τῆς ὑπ Αρ. 496 ἐγκυκλίου ἐσπεύσαμεν, Κύριοι, νὰ εἰς κοινοποιήσωμεν τὰς μεγάλας ἀγαθοεργίας, μετὰ τὰς ὁποίας ἡ κραταιὰ προστασία τῆς Ὑψηλῆς Συμμαχίας ἐπεσφράγισε τὰς ὑπὲρ Ἑλλάδος εὐμενεῖς προσπάθειάς τῆς, σὰς ἐγνωστοποιήσαμεν ταύτοχρόνως καὶ τὰς πρὸς τὴν Προσ. Κυβέρνησιν Σεβαστὰς ἐντολὰς τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς

Βασιλείας, καὶ σὰς ἐπροσκαλέσαμεν νὰ διακηρύξετε τὰς ἀγαθὰς ταύτας ἀγγελίας εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας τμημάτων.

Ἡ ἐκδοσις ἐκείνης, καθὼς καὶ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἔχει, Κύριοι, τὸν μέγαν σκοπὸν τοῦ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸ Κράτος ἡ ἡσύχια καὶ νὰ βασιλεύσῃ ἡ ὁμόνοια, διὰ νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς λαμπρῆς τύχης, τὴν ὁποίαν ἐπλασαν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ αἱ φιλόφρονες χεῖρες τῶν Κραταίων Συμμάχων, καὶ νὰ δυνηθῶμεν οὕτω νὰ συντρέξωμεν μικροὶ καὶ μεγάλοι εἰς τὰ ὕψηλά ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως, τὴν ὁποῖαν κατὰ θέαν βύβλησιν ἀντιδέχεται Βασιλεὺς, τοῦ ὁποῖου αἱ προσωπικαὶ καὶ πατρικαὶ ἀρεταὶ παρέχουσιν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις.

Ἐχομεν θετικὰς πληροφορίας, ὅτι ἡ Ἀντιβασιλικὴ Ἐπιτροπὴ μετ' ὀλίγας ἡμέρας φθάσει ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐφωδιζομένη μετὰ ὅλα τὰ μέσα, καὶ εἰμεθα πλήρεις χαρᾶς, διότι πλησιάζουν αἱ στιγμαὶ, εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἀργίσει τὸ ἔθνος ν' ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς τῶν δικαίων ἐλπίδων του.

Σπεύσατε, Κύριοι, νὰ διακηρύξετε τὴν ἀγγελίαν ταύτην εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας διευθύνετε, νὰ προσκαλέσετε ἐκ νέου ἅπαντας εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, νὰ ἐξηγήσετε καὶ κοινῶς καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕνα ἕκαστον πόλιν, ποία εὐθύνη βαρύνει ἐμπροσθεν τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὸν τράχηλον ἐκείνου, ὅστις γένῃ παραίτιος ὁποίας δήποτε μερικῆς ἢ δημοσίου βλάβης, ἢ φανῇ ἀπειθῆς εἰς τὰς διατάγας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ προσοχὴ καὶ ὁμῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων σας θέλει εἶναι μεγάλη εἰς τὸ νὰ ρυθμίζετε τὴν διαγωγὴν σας κατ' ἐκείνην τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἀποβλέπει, εἰμὴ εἰς τὴν κοινὴν ἀρμονίαν καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Οκτωβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

Αρ. 116.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς.

Τὸ σπουδαῖον τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀντικείμενον ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς ἡ κατάστασις τῶν ἐπαρχιῶν, τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ Ταμεῖου· ἀλλὰ μετὰ τὴν τῆς ἐθείρου μὴ τελεσφορίας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Σεβ. κατέβαλε προσπάθειας διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν λαῶν τὰ συμφέροντα, καὶ τῶν ἐθνικῶν προσόδων τὴν εἰσπραξίν. Οἱ διαρκούντες τῶν στάσεων καὶ τῶν παθῶν κλονισμοὶ, ἡ παντελής τῶν χρηματικῶν μέσων ἔλλειψις, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν αἰτίων

των ἐπελθοῦσα παραλυσία τῶν δεσμῶν τῆς στρατιωτικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας, ἐματῶν κατὰ μέγα μέρος τὸ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πολίτου, καὶ θεραπείαν τῶν στρατιωτικῶν ἐλλείψεων λαμβανόμενα μέτρα.

Παθερά μολοντοῦτο μέχρι τέλους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιπόνων χρεῶν τῆς, καὶ ἐνισχυομένη ἐν μέσῳ τῶν πλὴν δυσχερῶν περιστάσεων ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας τῶν πραγμάτων βελτιώσεως, εὐχαρίστως ὑπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνους εὐρέθη εἰς θέσιν διὰ νὰ συστήσῃ εἰς ὅλων τὴν προσοχὴν, τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, τὰ μέτρα τῆς δημοσίου καὶ μερικῆς ὑπερασπίσεως τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθῶς συμφέροντος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπετείνοντο καὶ ἄλλαι ἐκ τῶν παραβουσῶν τῆς διατάξεως, καὶ αἱ ἐσχάτως διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 2088 καὶ 2089 ἐγκυκλίων τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας δημοσιευθεῖσαι.

Ἡ εὐτυχὴς στιγμή τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἀφίξεως τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς προσεγγίζει· καὶ καθ' ὅσον ἡ ὑποδοχὴ αὐτῆς δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀξίη τῆς ὑψηλῆς τοῦ ἔθνους τύχης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου, διαρκούσης στάσεως πραγμάτων πάντῃ ἀσυμβίβαστον μὲ τὰ μερικὰ καὶ δημόσια συμφέροντα, ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μὴν ἐπισύρῃ καὶ αὐτὴ τὴν προσοχὴν, νὰ μὴν ἀπαιτήσῃ τὴν ὑπακοὴν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ διαταχθέντα παρὰ τῶν ἀνωτέρω δύο ἐγκυκλίων.

Πέποιθεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν ἐκβασιν θέλει ἐπιταχύνει ἡ γενικὴ τῆς ὁμονομίας καὶ ἡσυχίας ἀνάγκη, θέλει εὐκολύνει ἡ βεβαιότης τῆς ἀναποφεύκτου βαρυτάτης εὐθύνης, ἣτις ἐπίκειται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ὅσοι κωφοὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὰ δυστυχήματα τῶν λαῶν ἀνάλητοι, ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀπειθεῖαν, τὰς καταχρήσεις καὶ τὰς διαρπαγὰς.

ἔχουσα χρέος ἱερὸν νὰ προετοιμάσῃ τὰ μέσα, ὅσα μετ' ὀλίγον ἢ πλήρης τῆς δικαιοσύνης ἐνέργεια θέλει ἀπαιτήσῃ διὰ νὰ καθυποβάλλῃ τοὺς αὐτουργοὺς ἢ αἰτίους τῶν ἀξιοποίνων τολμημάτων εἰς τὰς δικαίας ποινὰς καὶ ἀποζημιώσεις, δὲν θέλει ποσὶς το παραμελήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον, καὶ ὡς πρὸς τοὺς πολίτας· ἀλλὰ τίποτε δὲν ἤθελεν εἶσθαι συμφωνότερον μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τῆς, ὅσον τὸ νὰ μὴν εὐρεθῇ συνεχῶς εἰς τοιαύτης φύσεως δυσάρεστον ἀνάγκην.

Διὰ ν' ἀφαιρέσῃ πᾶν ὅ,τι ἐνδέχεται νὰ δυσκολεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων εὐχῶν τῆς, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει νὰ προσκαλέσῃ τοὺς στρατιωτικοὺς, ὅσοι φέροντες διαταγὰς διὰ νὰ λάβωσι τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς χρηματικὴν ἀναλογίαν, ἐπῆραν, ἢ ἐσύναζαν ἐκ τῶν προσόδων παρὰ τὰς διαταγὰς καὶ ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των, ν' ἀποδώσωσιν, ὅπου ἀνήκει, τὰ περισσεύοντα. Τοὺς δὲν εὐρεθέντας εἰς θέσιν, ἣτις δὲν ἐπέτρεψεν ὡς ὥρας εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συμπαραλάβῃ εἰς τὸ γενικὸν τῆς κατ' ἀναλογίαν χρηματικῆς ἐξοικονομήσεως μέτρον, δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐφινδιάσῃ μὲ τὰς ἐπὶ τούτῳ ἀνηκούσας διαταγὰς ἐπὶ τῶν ἀσυνάκτων προσόδων, αἷμα συμμορφωθῶσι μὲ τὴν καθεστῶσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ θελήσωσι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν παρὰ τοῦ Ταμεῖου εἰσπραξίν τῶν ὅσα ἐκ των προσόδων ὑπὲρ τὴν ἀναλογίαν των ἤθελεν εὐρεθῇ αὐτοὶ κατακρατοῦντες, ἢ ἄλλως παρὰ διαταγὴν ἐμποδίζοντες νὰ συναχθῶσι. Θέλει δὲ μετὰ ταῦτα ληφθῇ καὶ μέτρον εἰς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ τούτῳ λαβόντων διαταγὰς, αἵτινες διὰ τὰς περιστάσεις ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλα δὲν ἐξετελέσθησαν.

Τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Κυβέρνησις προθύμη ἀφ' ἐνὸς μέρους νὰ δικαιώσῃ, ὅσον δύναται καὶ καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν αἱ

περιστάσεις, τὸν σεβόμενον τὴν τιμὴν καὶ τὰ χρεῖα τοῦ στρατιώτην, δὲν δύναται ἀφ' ἐτέρου νὰ μὴν ἐλσεινολογήσῃ τὴν ὀλεθρίαν πλάνην τῶν ὅσοι εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι διατάξεις, τιμὴν καὶ συμφέροντα τόσον τοῦ ἔθνους, καθὼς καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν, ἤθελεν ἐπιμείνει εἰς τὸ ν' ἀποκατασταίνουσιν ἔρμαιον τῆς ἀπληστίας των καὶ τῆς ἀχαλινώτου διαρπαγῆς των πᾶν τὸ προστυχόν, ἀντὶ ὑπερασπιστῶν γινόμενοι μάλιστα τῶν πασχόντων συναδελφῶν των. Ἀντιβαίνοντες οἱ τοιοῦτοι εἰς τὰ διαταχθέντα διὰ τῆς παρούσης, καὶ τῶν δύο ῥηθειςῶν ἐγκυκλίων, ἀπ' εὐθείας ἀντιπράττοντες εἰς ὅσα οἱ νόμοι, τὰ ἔθνικὰ συμφέροντα καὶ ἡ πατρικὴ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτοῦς θέλησις ὑπαγορεύουσι, φυλαττομένου εἰς ὄντινα ἀνήκει τοῦ δικαιώματος τῆς κατ' αὐτῶν ἀγωγῆς, θέλουν ἴδια ἕκαστος καὶ περιληπτικῶς λογίζεσθαι, ἐνώπιον τῆς ἐνεστάσης Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, ὑπεύθυνοι δὲ ὅσας ἔπραξαν καταχρήσεις καὶ ληστρικὰς διαρπαγὰς, μετερχόμενοι τὴν βίαν καὶ τὰς φορολογίας· ἡ δὲ μετὰ τὴν παρούσαν παράτασις τῆς ἐγκληματικῆς των διαγωγῆς, τῶν μὲν σωμάτων ἐπιφέρει δικαιοματικῶς τὴν πλήρη διάλυσιν, τῶν δὲ ἀτόμων τὴν ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐλέγχους διαγραφὴν.

Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται! ἡ πειθαρχία, ἡ εὐταξία καὶ ἡ ὁμόνοια εἶναι τὰ μόνια συστατικὰ τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἀληθοῦς στρατιώτου· φεισθῆτε τῶν ἀγώνων καὶ δικαιωμάτων σας· μὴ καταδεχθῆτε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου σας μὲ χαρακτηριστικὰ ἄλλα παρὰ τὰ ὅποια διακρίνουν τὸν ἀγαθὸν πολίτην, καὶ ἐν ταύτῳ ἀξιοτίμον στρατιώτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Α. ΖΑΗΜΗΣ.
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἀρ. 2912. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Ἐκτ. Διοικητὰς, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Πληροφορούμεθα ἀπὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν πλοῖον προερχόμενον ἀπὸ Σμύρνην καὶ ἐλλιμενισθὲν ἐνταῖθα, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἦτοι πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν, συνέβη μύλισμα πανώλους εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Σπεύδουσα ἡ Γραμματεία νὰ σᾶς κοινοποιήσῃ τὴν θετικὴν ταύτην εἰδησιν, σᾶς προσκαλεῖ, Κύριοι, νὰ διατάξετε ἐντόνως τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν σας ὑγειονομικὰς ἀρχὰς νὰ διπλασιάσωσιν τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ νὰ ἐβάλουν εἰς πλήρη ἐνέργειαν ὅσα διαλαμβάνουσιν αἱ προεκδοθεῖσαι ἐγκυκλίαι τῆς Γραμματείας ὑπ' Ἀρ. 400 καὶ 1400 ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τὰ προερχόμενα ἀπὸ Σμύρνην καὶ ἄλλους μολυσμένους τόπους, καὶ νὰ ἐκτελοῦν προθύμως ὅσας ἤθελον λάβει διαταγὰς περὶ τούτου ἀπὸ τὸν κατὰ τὸ Αἰγαῖον ἑφορον τῆς υγείας.

Ἡ εὐθύνη τῆς κοινῆς υγείας ἀνατίθεται εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, καὶ εἶναι χρέος σας ἀπαραίτητον νὰ ἀφιερώσετε μέγα μέρος τῆς προσοχῆς σας εἰς τὸ οὐσιώδες τοῦτο ἀντικείμενον.

Μὴ λείπετε νὰ μᾶς κοινοποιήτε συνεχῶς τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν σας ἐπαρχιών.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 946. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἑκτ. Διοικητὰς, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Ἀρ. 2912 ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας εἰδοποιεῖτε περὶ τοῦ μολύσματος τῆς πανώλους, τὸ ὅποιον πρὸ ἰγών ἡμερῶν συνέβη εἰς τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης, καὶ περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσαν νὰ λάβουν, ὡς πρὸς τὰ προερχόμενα ἐκεῖθεν πλοῖα ἐν γένει.

Ἡ τῆς παρούσης δὲ σπεύδει νὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ ἡ Γραμματεία, ὅτι τὰ Εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ προερχόμενα ἀπὸ Σμύρνην δὲν θέλουν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν αὐτὴν κατεργασίαν μετὰ τὰ ἐμπορικὰ, ἀλλ' αὐτὰ θέλουν ὑποβάλλεσθαι μόνον εἰς δεκατεσσάρων ἡμερῶν καθάρσιν, καὶ τούτων λογιζόμενων ἀπ' ἥς ἡμέρας ἐκπλεύσουν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης.

Ταῦτα προσκαλεῖσθε νὰ κοινοποιήσετε ἀμέσως εἰς τὰς ἀπὸ τὴν διευθυνσίν σας ὑγειονομικὰς ἀρχὰς πρὸς ὁδηγίαν των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας.

Ὅσοι τῶν ἐφόρων τῶν σχολείων καὶ τῶν κατὰ τόπους Διοικητῶν καὶ Τοποτηρητῶν δὲν ἐπληροφόρησαν εἰσέτι τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν πρὸ καιροῦ ἀποσταλέντων παρ' αὐτῆς βιβλίων πρὸς χρῆσιν διαφόρων σχολείων τῆς Ἐπικρατείας, παρακαλοῦνται νὰ μὴ ἀναβάλωσι πλεονέτερον τὰς περὶ τούτου ἀπαντήσεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1832.

Εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἡ Ἀθηνᾶ ἐμέμφετο τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅτι εἶχε παύσει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου· ἀλλ' εἰς τὸν 56 ἀριθμὸν τῆς ἀναπέμπει εὐχαριστίας πρὸς τὸν θεόν, ὅτι ἔμεινεν εἰς τοὺς συντάκτας αὐτῆς ἡ δημοσιότης, μετὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν χρηστὰς ἐλπίδας νὰ νικήσουν τὸ μέγα καὶ ἐπικίνδυνον τοῦτο θηρίον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου, λέγει, οὐδὲ Ἡρακλῆους θραχίονες ἀρκοῦν. Πολλὰ καλὰ ἂς ὑπάγουν νὰ ἔχουν θραχίονας δυνατωτέρους τοῦ ἥρωος ἐκείνου· μετὰ χαρᾶς τοὺς ἀφίνομεν νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶναι ἰσχυρώτεροι καὶ ἀπὸ εἰκοσιν Ἡρακλεῖς. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ ἡ δημοσιότης τῆς Ἀθηνᾶς, πῶς ἔπαυσεν ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου;

Παραπονεῖται μάλιστα μετὰ πόνον ψυχῆς καὶ συντριβὴν καρδίας, ὅτι αἱ ἀναθεματισμέναι ἐφημερίδες τῆς Κυβερνήσεως κατήντησαν ὑβριστικοὶ λίβελλοι κατὰ τοῦ αἵθρου καὶ ἀμωμήτου κόμμματος τῆς. Τὴν συμπονοῦμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ θλιβερὰ ταῦτα καὶ ἀνεκδιήγητα πάθη τῆς· ἀλλὰ διὰ παρηγορίαν τῆς τὴν συμβουλευόμεν νὰ τὰς μεταναγνώσῃ, διὰ νὰ συνέλθῃ ὀλίγον ἀπὸ τὸν πόνον τῆς. Αἱ ἐφημερίδες αὗται οὔτε κόπρους Αὐγείου, οὔτε πλυμένα καὶ ἄπλυτα, οὔτε ἄλλας τοιαύτας στωμυλίας περιέχουν· οἱ κομψοὶ οὗτοι χαριεντισμοί, γεννήματα τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, εἶναι τῆς σεμνῆς Ἀθηνᾶς μονοπόλιον, διὰ τὸ ὅποιον οὔτε ἀντιζήλους, οὔτε συναμύλλους ἔχει νὰ φοβηθῇ.

Οἱ συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς ἔχουν καὶ ἄλλην καλὴν συνήθειαν· ὅλοι σχεδὸν χωρὶς νὰ ὀνομασθῶν, στολίζουν τὰ γραφόμενά των μετὰ ἓνα ἢ δύο γράμματα, καὶ γινόμενοι τρόπον τινὰ ἡμιώνυμοι, μᾶς δεικνύουν μέρος τοῦ ὀνόματός των, ὡς τὸ ἀστεῖον τοῦ μύθου ζῶν τὴν ἄκραν τοῦ αὐτίου του. Εἶναι ἴσως καὶ τοῦτο μία τῶν εὐφυῶν εὐρέσεών των. Ἀλλ' ἐν τῷ ὄντι ἀγαποῦν τόσον πολὺ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν φοβῶν-

ται τὴν δημοσιότητα, διατί δὲν μᾶς χαρίζουν τὸ ὄνομά των ὀλόγραφον; ἂν θέλουν πάλιν νὰ φυλάξουν τὴν ἀνωνυμίαν, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τὴν χαροῦν· κάνεις δὲν εἶναι περίεργος νὰ μάθῃ τὸ ὄνομά των. Πρὸς τί λοιπὸν τὰ περιττὰ καὶ μυστηριώδη γράμματα, μετὰ τὰ ὅποια ἐπισφραγίζουν τὰ πνευματώδη καὶ στωμυλὰ ἄρθρα των;

Εἰς τῶν ἡμιωνύμων τούτων ἀνδρῶν, ὁ Κ. Α., ἐπανέρχεται εἰς τὴν πλασθεῖσαν διαμαρτυρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ χωρὶς νὰ φέρῃ κάμμίαν ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἀποτόμως ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐπικαλεῖται ὅλον τὸν κόσμον μάρτυρας, ἀλλὰ κἀνενὸς μαρτυρίαν δὲν μᾶς δίδει. Καθεὶς γνωρίζει τὴν εὐσηχμοσύνην καὶ πραότητα τοῦ χαρὰκτῆρος τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ εὐκολώτερα ἢμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι παρέτρεξε τὴν διαμαρτυρίαν, ὅταν ἦτον ἀναγκαία, παρὰ ὅτι τὴν ἐμεταχειρίσθη, ὅταν δὲν ἦτον ἀρμοδία· κάνεις ἐπομένως δὲν ἢμπορεῖ νὰ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα του ὅτι δὲν εἶπεν.

Ὅλοι ἀναμφιβόλως εἶδαν τὸν ἀντιπρόεδρον ἀναχωροῦντα· ἀλλὰ διατί; διότι ὁ πρόεδρος, βλέπων τὴν παρεμπιπείσαν τρικυμίαν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν· τότε καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὅσοι πληρεξουσιοὶ ἐσέβοντο τὰ κανονισθέντα, ὑπήκουσαν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ προέδρου, καὶ ἀνεχώρησαν. Εἰς τὸν γῶρον τῆς Συνελεύσεως παρέμειναν ἰσχυρογνώμονες μόνοι, ὅσοι καὶ ἐξ ἀρχῆς δὲν εἶχαν παύσει νὰ προκαλοῦν τὴν ἀταξίαν, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν συνεδρίαν τὴν ἐκρούφωσαν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, καὶ τώρα ἀκόμη δὲν συστέλλονται νὰ μέμφωνται τὸν συμμορφωθέντα μετὰ τὸν νόμον, καὶ ἀποκρούσαντα αὐτήν. Ποῖοι εἶναι οἱ τίμιοι καὶ φιλόνομοι οὗτοι ἄνδρες; τὸ ἀπόλυτον καὶ ἀναρχικὸν κόμμα, τὸ ὅποιον εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς συνεδριάσεις ἐπροσπάθησε νὰ μεταβάλῃ τὴν ἰερόν τῆς Συνελεύσεως περίβολον εἰς ἓνα τῶν τύπων ἐκείνων, ὅπου ἡ σεμνότης ἐντρέπεται νὰ παρευρεθῇ.

Ἰσως ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ἀταξίας Κ. Α. ἦτον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες, ἀφοῦ μετὰ τὰς φωνασκίας κατήντησαν ἀδύνατον τὴν συζήτησιν, καὶ ἠνάγκασαν τὸν πρόεδρον νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν, ἐπροσπάθησαν μετὰ μεγαλητέραν ἀκόμη ἀταξίαν νὰ κρατήσουν τὰς θύρας, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσουν τὴν ἐξόδον εἰς τοὺς πληρεξουσίους. Ἀλλὰ ποῖοι εἶναι ἐπιληψίμοι, ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὅσοι πληρεξούσιοι συνανεχώρησαν, πειθόμενοι εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν φωνὴν τοῦ προέδρου, ἢ ὅσοι ἤθελαν νὰ βιάσουν τοὺς ἀπαραβιάστους πληρεξουσίους;

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Α. μᾶς ἐνθυμίζει τὴν σκηνὴν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, σκηνὴν, τὴν ὁποίαν τὸ ἀναρχικὸν κόμμα ἀνενέωσε συχνά, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος, ἀφοῦ ἀπηύδῃσε φωνάζων καὶ ἀνακαλῶν ἐκ μί-
ρους καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ προέδρου τοὺς ἀτακτοῦντας εἰς τὴν εὐταξίαν, καὶ ἀφοῦ εἶδε τὴν φανεράν παραβίαν τοῦ κανονισμοῦ, εἶπεν ἴσως, ὅτι ἤθελε διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τοιαύτης παραβιάσεως. Τοιαύτην διαμαρτυρίαν, μ' ὅλον ὅτι δὲν τὴν ἤκούσαμεν, ἢμποροῦμεν ὁμῶς νὰ τὴν πιστεύσωμεν, καὶ τὴν φρονοῦμεν ἀνεπιληπτον, τακτικὴν, καὶ μάλιστα ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὡς ἐπιφορτισμένον νὰ συμβουθῇ τὸν πρόεδρον, μὴ δυνάμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἡλικίας του νὰ ἀκούηται ὁμιλῶν. Ἄν τὴν ἔκαμε τῶνόν τι, τὸν συγχαιροῦμεθα διὰ τοῦτο.

Ὁ ἡμιώνυμος συντάκτης τῆς Ἀθηνᾶς ἀποδίδει μάλιστα εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον ἄγνοιαν τῶν χρεῶν του· αἰεὶ ὑπέγραψε τὰ δύο ψηφίσματα, τὸ περὶ τῆς λήθης καὶ τὸ περὶ τῆς ἀναχωρεύσεως τοῦ Βασιλέως· ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐξηγεῖ, ποῖον μέρος τοῦ κανονισμοῦ τὸ ἀπαγορεύει; τὸ γὰρ μάλιστα ἄρθρον του διατάσσει ῥητῶς νὰ ὑπογράφωνται τὰ ψηφίσματα ἀπὸ

ὅλους τοὺς πληρεξουσίου. Διατί λοιπὸν ὁ ἀντιπρόεδρος ἤθε-
 λεν ἀρνηθῆ τὴν ὑπογραφὴν του εἰς ψηφίσματα συζητηθέντα
 ταύτως, ἅρῳ μάλιστα ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν;
 Δὲν ὑπέγραψε τὸ Γ' ψηφισμα, διότι δὲν εὐρέθη παρὼν εἰς
 τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν καὶ ἐπροβλήθη, καὶ ἐσυζητήθη, καὶ
 ἐγράφθη, καὶ ὑπεγράφη ἐντὸς μιᾶς ὥρας.

Ἀπὸ τὸ πρὸς τὸν πρόεδρον γράμμα του γίνεται φανερὸν
 ὅτι τὴν ἀπαιτεῖτο ἡ ὑπογραφή του ὑποχρεωτικῶς, ἐπεθύμει
 νὰ ἀρῇ καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δώσῃ ἐγγράφως τὰς παρα-
 τηρήσεις του, αἱ ὁποῖαι, ἂν δὲν ἀπιδώμεθα, εὐκόλως ἐν-
 νοεῖται, ὅταν παρατηρήσωμεν, ὅποια ἐστάθησαν τὰ ἀποτε-
 λέσματα τῆς μεγάλῃς καὶ ἀπροσκέπτου ταχύτητος, μὲ τὴν
 ὁποίαν τὸ κύμα τοῦ Κ. Α. δὲν ἔπεισεν, ἀλλ' ἀρῆρασεν ἐξ
 ἐφ' ὧς τὴν καλὴν πίστιν τῶν πληρεξουσίων. Εἶχε λοιπὸν
 ἄδικον εἴτε ὁ ἀντιπρόεδρος, εἴτε ἄλλος ὁποιοσδήποτε πλη-
 ρεξούσιος, ἂν δὲν ἐπεθύμει, νὰ νομισθῇ συμμέτοχος τῶν δυσκ-
 ρέσεων ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπρόβλεπε, καὶ διὰ τοῦτο
 ἤθελεν, ὑπογράφων χάριν τῆς πλειοψηφίας, νὰ φανερώσῃ προ-
 ηγουμένως τὴν γνώμην του;

Ὅπως καὶ ἂν θεωρήσωμεν τὸ πρᾶγμα, εἶναι βέβαιον, ὅτι
 ἐτύπωσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀντιπροέδρου εἰς ἔγγραφον
 δημοσιευθὲν ἐπιστήμως, ἐνῶ ἡ ὑπογραφή του δὲν εὐρίσκεται
 εἰς τὸ πρωτότυπον, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον ἔπρεπε νὰ δοθῇ
 ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως, ὅτι τοῦτο δὲν ἐγένεεν ἄπαξ,
 ἀλλὰ δις, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὁ
 ἀντιπρόεδρος ἔλαβε προφορικῶς εἰς τὴν πρόεδρον μετὰ τὴν
 δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως. Ἄν τοῦτο δὲν εἴναι πλυστο-
 γραφία, τί ἄλλο ὄνομα τοῦ δίδουν οἱ συντάκται τῆς Ἀθῆ-
 νας; Τὸ ἔγκλημα τοῦτο δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὅσον προ-
 σποιοῦνται, ὅτι τὸ νομίζουν οἱ πεσόντες εἰς αὐτό. Ο νόμος
 γνωρίζει πολλὰ εἶδη αὐτοῦ, καὶ συμπεριλαμβάνει καὶ ἄλλας
 πράξεις πρὸς τὴν μίμησιν τῆς γραφῆς ἢ ὑπογραφῆς. Ο Κ. Α.
 ἤμπορεῖ νὰ τὸν συμβουλευθῇ καλῶς.

Αὐτοὶ οἱ συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς ὁμολογοῦν, ὅτι ἡ ὑπο-
 γραφή τοῦ ἀντιπροέδρου ἐτίθη πλυστῇ, ὅπου δὲν ἦτον,
 καὶ ἐπομένως τὸ πταῖσμα ἐπράχθη. Ποῖοι εἶναι λοιπὸν,
 καὶ πῶς ὀνομάζονται ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ ἔπραξαν; Ποία μα-
 γικὴ δύναμις τοὺς ἔλαβε νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ γράψουν τὸ ὀ-
 νομα τοῦ ἀντιπροέδρου, ὅπου δὲν ἦτον γραμμένον; Τοῦτο
 γίνεται τόσον ὀλιγώτερον ἄθῳον, ὅσον οἱ ἀντιγραφεῖς, τοὺς
 ὁποῖους ἀθῶνει τόσον εὐκόλως ὁ Κ. Α., εἶχαν δώσει προ-
 ηγουμένως εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τὴν προκήρυξιν νὰ τὴν ὑπο-
 γράψῃ, καὶ ἀρνήθη τὴν ὑπογραφὴν του, τὴν ὁποίαν μετ' ὀ-
 λίγον εἶδε πρὸ ἐλπίδα τυπωμένην εἰς τὴν αὐτὴν προκήρυξιν.

Μήπως νομίζουν οἱ συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι φθάνει
 νὰ εἰπῶν, πῶς ἐγένεεν ἀπὸ λάθος ἐνός, ἢ ἀπὸ πρᾶδρο-
 μῆν ἄλλου, διὰ νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἀδυσώπητον φωνὴν
 τῆς ἐγκληματικότητος, ἢ νὰ τλύνῃ τὸν δυσεξάλειπτον
 ῥυπον τῆς; ἀπαιτοῦνται ἀποδείξεις ἀκριβεῖς, ἰσχυραὶ καὶ
 ἀνυποκτι. Ὅταν ὁ ἀντιπρόεδρος ἔγραψε πρὸς τὸν πρόεδρον,
 σκοπὸν ἔχων νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἀλήθειαν, τὸν ὑπεσχέ-
 θησαν δημοσίαν ἐξήγησιν, ἀποχρῶσαν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν
 ἀλήθειαν. Διατί τὴν ἀπέφυγεν ἰσχυρογνωμόνως τόσον καιρῶν;
 Διατί καὶ τώρα ἀκόμη, ἀναγκασθέντες ἀπὸ τὴν δημοσί-
 ευσιν τῶν πράξεων τῶν, τὴν παρεκκλίνον μετὰ πλῆγας πα-
 ρακρούσεις; Ἡ ἀθωότης περιπατεῖ παντοτε μετὰ πρόσωπον
 ἀνοικτόν· μόνῃ ἡ ἐνοχὴ κρύπτεται, ἢ προσπαθεῖ νὰ σκε-
 παθῇ μετὰ ψευδῇ καλύμματα.

Ἀρ. 1182.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον,

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς χθεστῆς ἡμερομηνίας ἀναφορὰν
 τοῦ Κυρίου Γεωργίου Κατσούφρου, δι' ἧς ἐκθέτων, ὅτι ἐβρί-
 σκεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, καὶ ἐπισυναπτῶν κατά-
 λογον τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς καταστάσεώς του,
 ζητεῖ νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις του ἀπὸ τὸν τελευταῖον Μάρ-
 τιον, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐφθασεν εἰς Κύπρον ὁ ἐπίτροπος τῶν
 δανειστῶν του, καὶ ἔπαυσαν αἱ πληρωμαὶ του πραγματι-
 κῶς κτλ.

Θεωρήσαν τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον τῆς ἐνεργη-
 τικῆς καὶ παθητικῆς καταστάσεως τοῦ ἀναφερομένου Γεωρ-
 γίου Κατσούφρου·

Θεωρήσαν τὴν ἐπισυναπτομένην ὁμολίαν ἐπίσημον δια-
 μακρτύρησιν, γεγνησάν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου Γεωργίου Κα-
 τ्सούφρου ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου ἐπὶ τῆς Καγγελαρίας τοῦ
 ἐκεῖσε Γαλλικοῦ Προξενίου τὴν 24 Μαΐου τελευταίου, δι' ἧς
 ἐξέθετο, ὅτι εἶναι εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κτλ.

Σχεπτόμενον δέ,

Ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 441 τοῦ Ἐμπορικοῦ Γαλλικοῦ Κώ-
 δικο, δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἡ πτώχευσις τοῦ ἀναφερομέ-
 νου εἰμὴ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐδηλοποιήσεν ἐπὶ τοῦ ἐν
 Λάρνακι τῆς Κύπρου Γαλλικοῦ Προξενίου διὰ τῆς ἀνω εἰ-
 ρημένης διαμακρτυρήσεώς του, ὅτι εἶναι εἰς κατάστασιν πτω-
 χεύσεως, τουτέστιν ἀπὸ τὴν 24 Μαΐου 1832 Ε.Ν.

Δικάζει.

Α. Ἡ πτώχευσις τοῦ ἀναφερομένου Γεωργίου Κατσούφρου
 ἀρχεται ἀπὸ τὴν 24 Μαΐου 2832 Ε.Ν.

Β'. Νὰ προσκληθῇ ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς πόλεως ταύτης,
 ἵνα ἀπελθὼν ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ Γεωργίου Κατσούφρου
 σφραγίσῃ τὰ ἐν αὐτῇ κιβώτια, γραφεῖα, χαρτοφύλακας,
 κατάστιχα, ἔγγραφα, καὶ λοιπὰ σκεύη, καὶ ἐπιπλα αὐτοῦ,
 ἐκτὸς τῶν ὅτων ἀπαγορεύει τὸ Ἄρθ. 198 τῆς Πολιτικῆς Δια-
 δικασίας.

Γ'. Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ταύτης νὰ κρατήσῃ ὑπὸ πο-
 λιτικὴν φύλαξιν τὸν πτωχεύσαντα Γεώργιον Κατσούφρον,
 ἢ νὰ φυλάττῃ αὐτὸν ἀστυνομικῶς ὑπηρετῆς.

Δ'. Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Ράλλης μέλος τοῦ Δικαστηρίου
 τούτου διορίζεται ἐπιτροποκριτῆς, οἱ δὲ Κυριοὶ Ἀπόστολος
 Ἀποστολόπουλος καὶ Γεώργιος Ἀσλάν, πράκτορες ἐπὶ τῆς
 πτωχεύσεως ταύτης.

Ε. Προσκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἵνα
 ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφη-
 μερίδα καταχώρησιν τῆς παρούσης πράξεως παρουσιάσωσιν
 ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἢ ὅπου διατα-
 χθῶσι, τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν δανείων τῶν.

Σ'. Οἱ πράκτορες θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τὸ Ἄρθ. 461
 τοῦ Ε. Γ. Κώδικος.

Ζ'. Ἡ παρούσα πράξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς
 Ἐφημερίδος, καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου
 τούτου, εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως,
 καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ταύτης.

Εν Σύρα, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ησαΐας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΝ